

Folktinget
SVENSKAFINLANDSFOLKTING

Unionsgatan 45 H 110 Unioninkatu
Helsingfors 00170 Helsinki
tfn +358 - 9 - 6844 250 puh
fax +358 - 9 - 6844 2550

folktinget@folktinget.fi

Helsingfors den 17 oktober 2003

Ärende: Utlåtande om förslag till utvecklingsplan 22.8.2003 om utbildning och forskning 2003-2008

Till undervisningsministeriet

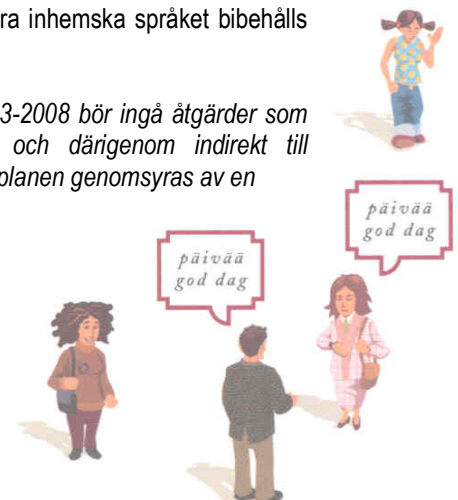
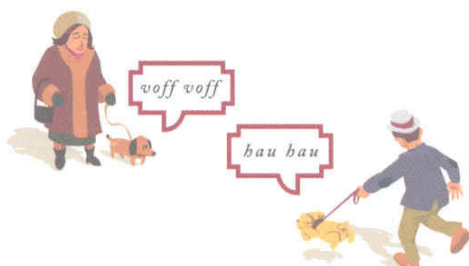
Undervisningsministeriet har den 22 augusti 2003 begärt Folktingets utlåtande i ovan nämnda ärende. Folktinget önskar avge följande utlåtande:

Allmänt

Riksdagen antog den 11 februari 2003 en ny språklag och lagstiftning som har samband med den. Utgångspunkten för revideringen av lagstiftningen om de språkliga rättigheterna var reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna, som genomfördes 1995, och den nya grundlagen som trädde i kraft den 1 mars 2000. Den nya grundlagen stärkte principen om landets officiella tvåspråkighet och nationalspråkens jämställdhet samt de språkliga rättigheterna och det allmännas förpliktelser i språkfrågor. Enligt grundlagen skall det allmänna tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhälleliga behov enligt *lika grunder*. Detta innebär en faktisk, inte endast formell jämlikhet mellan språkgrupperna. Myndigheterna ansvarar för att säkerställa den språkliga jämlikheten, vilket innebär att de vid behov skall kunna tillhandahålla olika lösningsmodeller för språkgrupperna, eftersom dessa är både till sin storlek och geografiska struktur olika. Det bör följaktligen finnas beredskap till varierande lösningar med vilka myndigheterna i alla sammanhang kan säkerställa medborgarnas språkliga rättigheter.

Språklagsreformen syftar till att ytterligare stärka den språkliga jämlikheten och att skapa förutsättningar för att rätta till de missförhållanden som förekommer i praktiken. Reformen gäller inte enbart praktiska förbättringar i myndigheternas verksamhet, utan språklagen har också ett symbolvärde för medborgarna. Språklig jämlikhet stärker identiteten. Med reformen eftersträvas en *positiv attityd* till vårt lands tvåspråkighet och därigenom indirekt till mångspråkighet och en mångkulturell miljö. *Denna attityd bör också komma till synes inom all utbildning*. Målet är en synlig och *fungerande tvåspråkighet* i det officiella Finland, att den enskilda individen i Finland också i framtiden skall kunna leva och vara verksam på sitt eget språk, finska eller svenska, och att såväl den finskspråkiga som den svenskspråkiga kulturen i vårt land skall bevara sin livskraft i en allt mer internationell värld. En förutsättning för att detta skall fungera också i praktiken är att det andra inhemska språket bibehålls som ett obligatoriskt ämne i studentexamen.

Folktinget anser att i utvecklingsplanen om utbildning och forskning 2003-2008 bör ingå åtgärder som främjar och skapar positiva attityder till vårt lands tvåspråkighet och därigenom indirekt till mångspråkighet och en mångkulturell miljö. Målet bör vara att utvecklingsplanen genomsyras av en

positiv attityd till vårt lands tvåspråkighet. Detta gäller också undervisningen i och attityden till det andra inhemska språket.

Folktinget anser att en förutsättning för en synlig och i praktiken faktiskt fungerande tvåspråkighet i Finland är att det andra inhemska språket också i fortsättningen är ett obligatoriskt ämne i studentexamen.

Folktinget konstaterar att den nya språklagstiftningen ger en klar signal om att kunskaper i det svenska språket kommer att vara viktiga inom såväl den offentliga som den privata sektorn och att det därför bör satsas särskilt på undervisningen i detta ämne.

En värld i omvandling

I förslaget till utvecklingsplan analyseras olika förändringsprocesser som sker i den omgivande verksamhetsmiljön. Dessa analyser berör den sociala och kulturella utvecklingen, befolknings- och arbetskraftsutvecklingen, behovet av arbetskraft, regionutvecklingen samt globaliseringen och internationaliseringen. Analysen är omfattande och utstakar vissa riktlinjer för framtiden, den saknar dock en språklig dimension. För att underlätta planeringen av det framtida utbildningsbehovet bör man känna till basfakta om språkförhållandena. Frågor som t.ex. storleken på årsklasserna som börjar skolan, inverkar på behovet av fortsatt utbildning. Under de senaste sex åren har antalet studerande vid svenskspråkiga skolor och läroanstalter överskridit antalet svenskregistrerade med 9,5% i medeltal. Det årliga överskottet beror på det stora antal barn från tvåspråkiga familjer, som även om de registrerats som finskspråkiga börjar i svensk skola. I allmänhet fortsätter de elever som gått i svensk skola att studera på svenska. Enligt de uppgifter som framgår i Yrke 2015 – en prognos över behovet av svenskspråkig arbetskraft och yrkesutbildning, ökar årsklassen 16-21-åringar från 3670 år 2001 till 4090 år 2010.

Utvecklingsplanen bör stöda utvecklingen och utvärderingen av vårt utbildningssystem som en helhet och inte betrakta de olika utbildningsnivåerna som enskilda bitar. Med en helhetssyn som också omfattar de språkliga aspekterna på utbildningen kan man skapa bättre förutsättningar för planeringen även på regional och lokal nivå.

Folktinget anser att i analysdelen i de framtida utvecklingsplanerna om utbildning och forskning bör ingå också en språklig dimension.

Folktinget konstaterar att "Yrke 2015 – en prognos över behovet av svenskspråkig arbetskraft och yrkesutbildning" ger en rätt god bild av de krav som yrkesutbildningen kommer att ställas inför i framtiden beträffande arbetskrafts- och utbildningsbehovet

Förskola, förmiddags- och eftermiddagsverksamhet på svenska

Lagen om den grundläggande utbildningen omfattar också förskoleundervisningen. Förskoleundervisningen kan ordnas i en skola, på en dagvårdsplats eller på någon annan lämplig plats. Förskolans undervisningsspråk är antingen finska eller svenska. Det kan också vara samiska, romani eller teckenspråk.

Den svenskspråkiga förskolan kan tillsammans med den svenska skolan, det svenska daghemmet och den svenskspråkiga förmiddags- och eftermiddagsverksamheten stärka barnets språkliga och kulturella identitet. Både administrativa och geografiska lösningar, som skapar förutsättningar för ett nära samarbete mellan svenska enheter, bör gynnas.

Folktinget anser att rätt till transportförmån är en förutsättning för att alla barn skall på jämlika grunder kunna delta i en förskoleundervisning som ges på hans eller hennes eget språk.

Folktinget kräver att eleverna i årskurs 1-2 i den grundläggande utbildningen samt eleverna i specialundervisningen som från och med hösten 2004 erbjuds morgon- och eftermiddagsverksamhet, garanteras detta på sitt eget språk finska eller svenska.

Grundläggande utbildning - rätt till svensk skola och närskola

Finlandssvenskarna är en språklig minoritet utan eget territorium. Den svenska skolan intar därför en mycket central roll. Utan en stark, välfungerande och attraktiv svensk skola kan den tvåspråkighet som Finlands grundlag garanterar inte upprätthållas.

Enligt lagen om grundläggande utbildning har alla finskspråkiga och svenskspråkiga barn rätt till undervisning på sitt eget språk. Målet är att garantera alla elever jämlika möjligheter till kvalitativt god och högklassig undervisning oberoende av hemort och social bakgrund. Kännetecknande för den svenskspråkiga utbildningen är att den ofta består av små enheter. Enligt 6 § lagen om grundläggande utbildning skall kommunen anvisa den läropliktiga en *närskola* som ger undervisning på elevens eget språk, dvs. finska eller svenska. Tanken att eleverna skall kunna gå i en svensk skola på nära håll fungerar ganska bra på enspråkigt svenska och tvåspråkiga orter med ett relativt välutbyggt svenskt skolnät. Under de senaste åren har dock antalet svenska skolor minskat med ett tiotal. I dag föreligger det en risk för att ytterligare svenska skolor dras in p.g.a. kommunalekonomiska orsaker, detta är en aktuell fråga bl.a. i Helsingfors stad. En indragning av svenska skolor kan leda till att tvåspråkiga och t.o.m. enspråkigt svenska familjerna väljer en finsk närskola fram om en svensk för sina barn för att undvika långa och otrygga skolresor. En dylik utveckling leder till en ond spiral, elevantalet i den svenska skolan sjunker ytterligare, vilket leder till att fler skolor dras in med den påföljd att elevantalet går ned igen osv. .

Enligt utvecklingsplanen är det meningen att utbildningen skall utvärderas. Utvärderingens syfte är att säkerställa att utbildningslagstiftningens mål nås för att stödja en utveckling av utbildningen och förbättra förutsättningarna för inläring. Grundvillkor för all inläring är att eleven får undervisning på sitt eget språk. Flertalet av de enspråkigt finska kommunerna har inte insett att de har ett ansvar också för de svenskspråkiga barnens skolgång på eget språk. Positiva undantag finns bl.a. Jyväskylä stad som inledde undervisning på svenska hösten 2003 och Halikko kommun hösten 1998. Därtill planerar Lahtis stad att eventuellt grunda en svensk skola hösten 2004.

Folktinget anser att åtgärder, även ekonomiska, bör vidtas för att garantera de svenska elevernas jämlika rätt till undervisning på sitt eget språk, svenska i hela landet och till deras rätt att gå i en närskola.

Folktinget konstaterar att i utvärderingen av utbildningen bör ingå frågor om vilka åtgärder utbildningsanordnarna har vidtagit för att garantera elevernas rätt till undervisning på eget språk, finska eller svenska.

Andra stadiet

Åren 2003-2007 pågår ett strukturförsök inom studentexamen. Folktinget vill igen påminna undervisningsministeriet om att Finlands tvåspråkighet är en nationell angelägenhet och om riksdagens uttalande i samband med godkännandet av lagen om ändring av 18 § gymnasielagen. Uttalandet löd som följande: *Riksdagen förutsätter att regeringen bevakar genomförandet och inlärningsresultaten av försöket med en ny studentexamensstruktur och i förekommande fall vidtar åtgärder för att trygga jämlik utbildning och kunskaperna i landets nationalspråk.* Enligt utvecklingsplanen skall verkningarna av strukturförsöket inom studentexamen bedömas och nödvändiga beslut fattas. Enbart en mekanisk bedömning av situationen får ej ligga till grund för beslutsfattandet. Bedömningen av strukturförsöket bör basera sig på en opartisk utredning som också analyserar betydelsen av att Finland är och förblir ett land med två nationalspråk.

I utvecklingsplanen föreslås att möjligheterna att genomföra yrkesinriktade studier och gymnasiestudier parallellt utvidgas och stöds. Denna möjlighet går säkert att genomföra relativt enkelt på orter där de båda

utbildningsformerna finns. På glesbygden kan det dock uppstå problem, särskilt för eleverna. Detta gäller bl.a. den norra delen av landet samt största delen av svenskspråkiga längs kusten. Den svenskspråkiga befolkningen är numerärt mindre och bor över ett vidsträckt område. Avstånden mellan skolorna är ofta långa vilket försvårar de studerandes möjligheter att praktiskt genomföra parallella studier.

Folktinget kräver att bedömningen av strukturförsöket bör basera sig på en opartisk utredning som också analyserar betydelsen av att Finland är och förblir ett land med två nationalspråk.

Folktinget anser att man bör utreda på vilket sätt man kan skapa jämlika möjligheter, även ekonomiska, för elever från glesbygden att genomföra yrkesinriktade studier och gymnasiestudier parallellt.

Högskolorna

I utvecklingsplanen utgår man ifrån att år 2008 studerar 12 000 utländska examensstuderande i Finland och att högskolorna ordnar för detta ändamål undervisning på ett främmande språk. I fråga varande språk torde vara allt som oftast engelskan. För det tvåspråkiga Finland kunde det vara givande om de utländska examensstuderande också skulle lära sig finska eller svenska. På så sätt kunde Finland skapa ett väl utbyggt kontaktnät och öka förståelsen för sina språk och sin kultur.

När den internationella verksamheten utvidgas bör särskild uppmärksamhet fästas vid områden som är centrala för det finländska samhället. Detta bör innebära bl.a. att utbytet med de nordiska länderna bör intensifieras

Folktinget konstaterar att det nordiska samarbetet bör intensifieras både vad gäller studerande och lärare.

Folktinget anser att man bör förbättra möjligheterna för utländska examensstuderande att studera på finska eller svenska i Finland.

I utvecklingsplanen konstateras att många faktorer inverkar på yrkeshögskolenätet och dess utbildningsutbud. Det skall vara balans på utbud och efterfrågan av arbetskraft samt regional och språklig balans. Målet är ett nät som består av yrkeshögskolorna och deras enheter och där varje enhet som ger undervisning som leder till examen är av sådan storlek att den kan ge undervisning på tillräckligt hög nivå och inom sina egna områden bedriva högtstående forsknings- och utvecklingsarbete som gagnar regionen. Vidare konstateras att den svenskspråkiga yrkeshögskoleundervisningen samlas i än högre grad i tre svenskspråkiga yrkeshögskolor. Svenskspråkig yrkeshögskoleundervisning ges i dag vid tre svenskspråkiga och fyra tvåspråkiga yrkeshögskolor. Åbo stad har fattat beslut om att tvåspråkiga Åbo Yrkeshögskola i framtiden kommer att bli enspråkigt finsk. Flertalet av skolans svenska studieplatser överförs till Yrkeshögskolan Sydväst. För de studerande innebär detta i praktiken inga förändringar eftersom studieplatserna kommer åtminstone enligt tidningsuppgifter att finnas kvar i Åbo.

Folktinget konstaterar att för den svenskspråkiga befolkningen är det ytterst viktigt att det finns en mångsidig regionalt täckande svenskspråkig yrkeshögskoleutbildning.

Antagningen av studerande har en stor betydelse för tryggheten av servicen. För den svenskspråkiga befolkningen är det inte självklart att få service på sitt eget språk. Praktiska problem uppstår p.g.a. bristande språkkunskaper i frågor som gäller hälso- och sjukvård, förvaltningsärenden, rättegångar m.m. I riksdagens justitieombudsmans berättelse över sin verksamhet år 1999 konstateras att domarnas nuvarande faktiska språkkunskaper inte alltid är tillräckliga för att en lagenlig behandling av svenskspråkiga ärenden skall kunna tryggas, och att det nya rättegångsförfarandet ställer högre krav på språkkunskaperna än tidigare. Justitieombudsmannen framhåller bl.a. att det vore anledning att överhuvudtaget förbättra domarnas kunskaper i svenska och att det uppenbarligen är nödvändigt att satsa mera på utbildningen i svenska. Dessutom borde

specialkompetensen hos de domare som behärskar svenska utnyttjas effektivare och antalet svenskspråkiga domare och andra jurister ökas.

I Ulrica Martelins examensarbete "Vård på modersmålet – en utredning över möjligheterna att få vård på modersmålet och patienternas upplevelse av språkets betydelse i vården" (1993) konstateras att patienterna upplevde ångest, oro och otrygghet om de inte fick information eller kunde tillgodogöra sig informationen. Patienterna upplevde också att deras förmåga att uttrycka sig stod i direkt proportion till graden av sjukdom. Dvs trots goda kunskaper i finska "försvann" finskan då de var mycket sjuka, kvar fanns bara modersmålet. Ju känsligare fråga som skulle ventileras, desto viktigare var modersmålet. Social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupp utgav redan år 1985 en rapport (1985:29) om specialistsjukvård på modersmålet. Arbetsgruppen konstaterade att den språkliga kommunikationen har en viktig funktion inom hälso- och sjukvården samt att vård på modersmålet kan motiveras med flera typer av argument; såsom med effektivitetsargument, rättviseargument och vårdhänsyn.

Samordningsdelegationen för den svenskspråkiga högskoleutbildningen har i sin strategi år 2003 identifierat ett antal bristområden med ett lågt antal svenskspråkiga studerande, bl.a. odontologi, veterinärmedicin, gymnastik.

Minister Olli-Pekka Heinonen har i ett skriftligt spörsmål (SS 1052/1998 rd) svarat "att när dimensioneringen av utbildningen granskas med tanke på jämlikheten mellan språkgrupperna är det viktigt att observera att den samhälleliga jämlikheten inte i denna fråga kan mätas enbart med de relativa andelarna över vilka som antagits till utbildningen. I grunden är det fråga om att bägge språkgrupperna enligt våra grundlagar skall få service på sitt eget modersmål. För att detta mål skall uppnås har en del av nybörjarplatserna inom utbildningsområden reserverats för svenskkunniga studerande."

Folktinget kräver att antalet svenskkunniga studerande särskilt inom medicin, juridik, odontologi, veterinärmedicin, gymnastik utökas så att de motsvarar det uppenbara servicebehov som finns.

Därtill anser Folktinget att åtgärder bör vidtas för att allmänt förbättra studerandes praktiska kunskaper i det andra inhemska språket svenska.

Vuxenutbildningen

I utvecklingsplanen konstateras att vuxenutbildningen utvecklas under planeringsperioden enligt förslagen från den parlamentariska arbetsgruppen för vuxenutbildning. Därtill konstateras att skillnaderna i utbildningsnivån hos befolkningen är alltför stor och att det med tanke på social samhörighet och samhällets övergripande utveckling är väsentligt att medborgarna kan utnyttja vuxenutbildningstjänsterna så jämnt som möjligt. Det finns stora skillnader i den svenskspråkiga befolkningens utbildningsnivå. Antalet svenskspråkiga arbetslösa, situationen 29.8.2003, med enbart folkskoleutbildning var 1 345 personer, och med enbart grundskoleutbildning 1 129 personer. De svenskspråkiga långtidsarbetslösa antal uppgick i mars 2003 till 1 880 personer.

Folktinget kräver att medborgarna skall ha rätt att delta i vuxenutbildning på sitt eget språk, finska eller svenska.

Folktinget anser att vuxenutbildningen också bör omfatta den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen.

Lärofrågan

Eftersom den svenskspråkiga befolkningen utgör endast 5,6 % av totalbefolkningen och dessutom bor på ett vidsträckt område har den egna svenska skolan med sina lärare en mycket stor betydelse för svenskans framtid i Finland. Via skolan överförs språket och kulturen mellan generationerna. Därför måste den svenskspråkiga utbildningen på alla nivåer erbjudas på svenska av goda behöriga lärare.

Enligt statsrådets förordning om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området (1047/2000) bär Åbo Akademi det allmänna ansvaret för de pedagogiska studierna i fråga om den svenskspråkiga utbildningen. Vid behov bedriver Åbo Akademi samarbete med de övriga universitet och högskolor som utbildar svenskspråkiga lärare. I detta sammanhang fäster Folktinget särskild uppmärksamhet vid betydelsen av samarbete med Helsingfors universitet. I och med att lärarutbildningen utgör en av hörnstenarna i det svenska Finland och då Åbo Akademi tilldelats det största enskilda ansvaret bör man i samråd utveckla lärarutbildningen.

Under årtionden har det pågått en diskussion om den svenska lärarutbildningen med utgångspunkt i bristen på behöriga lärare i södra Finland. Problemet är fortfarande olöst, trots åtgärder för att förbättra situationen bl.a. genom ökad antagning till klasslärarutbildningen i Vasa och en viss utlokaliserad lärarutbildning i södra Finland.

Behovsberäkningsgrunderna utgår från den officiella språkstatistiken om svenskregistrerade barn samt en tiondel finskregistrerade barn. Den elevprognos som uppgjordes på 1980-talet visade att antalet elever i den svenska skolan skulle komma att minska till 2 800 per årskull i slutet av sekelskiftet. Vid slutet av 1990-talet visade det sig dock att årskullarnas storlek uppgick till 4 100. Denna diskrepans har påverkat den nuvarande situationen gällande alla lärarkategorier, förutom klasslärarna även ämnes- och yrkeslärarna. Samtidigt har lärarexamen blivit en allmän magisterexamen, vilken ger kompetens även för andra yrken än lärarens. Grunderna för behovsberäkningarna är svåra eftersom det verkar som om många föräldrar inte känner till språkregistreringens betydelse för bl.a. utbildningsplaneringen. Samma problematik gäller dagvårdsplaneringen och tillgången på barnträdgårdslärare. På en del orter har årsklasserna på senaste år varit t.o.m. 20 % högre än antalet svenskregistrerade barn i motsvarande ålder.

I bilaga nr 2, behovet av lärarutbildning åren 2003-2008, föreslås att 400 svenska klasslärare skall utbildas under perioden. I planen ingår inte någon jämförelse av hur många som antogs till klasslärarutbildningen under den föregående planeringsperioden. Ej heller är det möjligt att jämföra detta tal direkt med det antal klasslärare som Läraren 2010 - Åbo Akademi strategi för lärarutbildningen framförde. I sitt utlåtande våren 2002 om Läraren 2010 konstaterade Folktinget om klasslärarutbildningen följande: " *Folktinget anser att bristen på behöriga klasslärare bör åtgärdas i rask takt. En temporär utbildning av klasslärare i Helsingfors bör inledas så fort som möjligt, eftersom bristen på behöriga lärare är akut i Södra Finland. Denna utbildning bör intensifieras så att de blivande klasslärarna utexamineras senast år 2005-2006. På så sätt kan man undvika att bristen på behöriga lärare fortgår allt för många år. Därtill anser Folktinget att man med det snaraste bör utreda de obehöriga lärarnas utbildning och intresse för läraryrket så att ytterligare åtgärder kan vidtas.*"

I ovan nämnda bilaga nr 2 ingår även uppgifter om antalet ämneslärare som skall utbildas under planeringsperioden. Arbetsgruppen för utredning av lärarbehovet framför att ämneslärarutbildningen borde utökas omedelbart och att antalet personer som antas till ämneslärarutbildning höjs så mycket som möjligt för åren 2003-2005. Detta är en åtgärd i rätt riktning.

Däremot saknar bilaga nr 2 förslag om antal yrkeslärarstudier som skall antas till svensk utbildning, endast siffror för totalantalet lärare har framförts. Av de 597 verksamma yrkeslärarna inom andra stadiet svenska skolor saknade enligt OPEPRO-kartläggningen 20% pedagogiska studier och 14% för tjänsten lämplig examen. Ingen kartläggning har gjorts om lärarnas åldersstruktur och behörighet på tredje stadiet och i annan vuxenutbildning.

Till pedagogiska fakultetens pedagogiska studier för yrkeslärare antas studerande med lämplig yrkesexamen och branschfarenhet. De skall dessutom ha avlagt minst 10 studieveckor pedagogiska grundstudier. För att allt fler yrkeslärare inom andra stadiet skall uppnå behörighet både i fråga om pedagogiken och yrkesexamen bör flexibla lösningar skapas. Ett sätt skulle vara att de pedagogiska grundstudierna på 10 sv skulle utgöra en del av de pedagogiska studierna för yrkeslärare. Ett annat sätt kunde vara att bristen på för tjänsten lämplig examen inte skulle utgöra hinder för den yrkesverksamma läraren att avlägga de pedagogiska studierna för yrkeslärare. På så sätt kunde man avhjälpa den yrkesverksamma lärarens pedagogiska brister.

Folktinget anser att lärarutbildningen har en så stor betydelse för den svenskspråkiga befolkningens framtid att det är nödvändigt med en konkret samarbetsstrategi över de regionala gränserna. Det gemensamma målet bör innebära en välfungerande och attraktiv svensk skola med ett tillräckligt antal behöriga lärare på alla nivåer. Detta samarbete är avgörande för den svenskspråkiga befolkningens framtid.

Folktinget anser att fler verksamma yrkeslärare bör ges möjlighet att flexibelt ta del av de pedagogiska studierna för yrkeslärare.

Svensk utvecklingsgrupp

Vid undervisningsministeriet finns en samordningsdelegation för den svenskspråkiga högskoleutbildningen (FFS 1354/1990). För den övriga utbildningen finns inget konsulterande och rådgivande organ. Vid arbetsministeriet har sedan år 1991 funnits en officiell svensk utvecklingsgrupp. Gruppens ordförande är ministeriets kanslichef och den tillsätts av ministern. Utvecklingsgruppens uppgift är att fungera som ett konsulterande och rådgivande organ för arbetsministeriet i frågor som berör den svenskspråkiga arbetskraften inom arbetsministeriets förvaltningsområde. En motsvarande saknade svensk utvecklingsgrupp vid undervisningsministeriet kunde i många fall resultera i att de svenska frågorna redan på förhand bättre kunde beaktas i ministeriets beredning och planering.

Folktinget föreslår att vid undervisningsministeriet tillsätts en svensk utvecklingsgrupp med uppgift att fungera som ett konsulterande och rådgivande organ för undervisningsministeriet i frågor som berör den svenskspråkiga befolkningens utbildning.

Till sist

Folktinget mottog Undervisningsministeriets begäran om utlåtande om utvecklingsplanen för utbildning och forskning 2003-2008 den 26 augusti 2003. Utvecklingsplanen var på finska. Eftersom utvecklingsplanen har mycket stor betydelse också för den svenskspråkiga befolkningen begärde Folktinget att få planen i svensk språkdräkt. Ministeriets representanter lovade den inom två veckor. Efter ytterligare påtryckningar fick Folktinget utvecklingsplanen i svensk version den 29 september och remisstiden för Folktinget förlängdes till den 20 oktober 2003.

Folktinget anser att i framtiden skall utvecklingsplanen, både den finska och svenska versionen automatiskt sändas ut samtidigt till remissinstanserna.

För Svenska Finlands folkting

Carita Lundin
Ordförande för utbildningsdelegationen

Viveca Lahti
Biträdande folktingssekreterare